

Til lovforslag nr. L 129. Skriftlig fremsættelse (3. december 1998)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v. (Opkrævning af gebyr for betalingstransaktioner i den ikke-fysiske handel, regler om Konkurrencestyrelsens mulighed for at gribe ind over for urimelige priser og avancer, revisionsklausul, hvorefter § 20 i efteråret 2001 skal tages op til revision).

(Lovforslag nr. L 129).

Lovforslaget er et resultat af langvarige drøftelser mellem forskellige interessenter om muligheden for at kunne benytte Dankortet og de fleste andre kort, der anvendes af danskere i Danmark, til betalinger i forbindelse med Internethandel m.v. Lovforslaget indeholder to hovedelementer.

For det første er der indført en sondring i lovens § 20 mellem fysisk handel, med traditionel anvendelse af betalingskort - og al anden handel. Med lovændringen bliver det muligt for kortudsteder i forbindelse med al anden handel at opkræve gebyr hos betalingsmodtageren for drift og udvikling af betalingssystemer.

Denne del af lovforslaget har til formål at sikre, at de fordele, der er forbundet med elektronisk handel, kan komme det danske samfund til gode her og nu.

Handel via Internettet har i dag et langt mindre omfang i Danmark end i andre lande. En af årsagerne til, at Danmark på dette område er bagefter udviklingen i andre lande, er udformningen af den nugældende § 20 i betalingskortloven. Efter denne bestemmelse må omkostningerne ved driften af et betalingskortsystem ikke pålægges betalingsmodtagerne, det vil sige forretningerne. Det har betydet, at Dankortet, der er så langt det mest udbredte betalingskort i Danmark, ikke anvendes til betalinger via Internettet.

Bestemmelsen var velbegrunderet, da den blev indført i 1984. På det tidspunkt ønskede man at fremme udviklingen af pengeinstitutternes Dankort-system, som kunne finansieres gennem de besparelser, pengeinstitutterne samtidig opnåede. Betalingskortlovens § 20 har således i høj grad medvirket til den helt dominerende stilling, Dankortet har opnået som betalingskort i Danmark.

I dag er Dankortet udbredt til næsten alle husstande, og Dankortet kan anvendes i langt de fleste forretninger. Der er således ikke længere besparelser at opnå for pengeinstitutterne, som kan finansiere en videreudvikling af systemet, f.eks. til brug for elektronisk handel. Betalingskortlovens § 20 stiller sig derfor i dag hindrende i vejen for en videreudvikling af Dankortsystemet eller udviklingen af nye betalingskortsystemer til brug for de nye handelsformer, som derfor ikke bliver stillet til rådighed for forbrugere og danske virksomheder i samme omfang som i udlandet.

Ved at det nu bliver muligt for kortudstederne at opkræve gebyrer fra betalingsmodtagerne i forbindelse med de nye handelsformer, f.eks. handel via Internettet, er der åbnet op for, at Dankortet og andre betalingskortsystemer kan anvendes som betalingsmiddel på Internettet. Hermed er der skabt forudsætninger for, at der også i Danmark kan komme gang i internethandel og andre nye handelsformer til gavn for forbrugere og dansk erhvervsliv.

Betalingsmodtagerne vil kunne afkræve kortindehaveren, det vil sige kunden, et gebyr, der svarer til det gebyr, betalingsmodtageren selv betaler til kortudstederen. Det er dog en forudsætning, at kunden udtrykkeligt bliver gjort opmærksom herpå i forvejen. Herved vil omkostningerne ved forskellige betalingsmåder blive mere synlige, og dette vil styrke konkurrencen om betalingsformidling.